

Barbara Szczepkowska
Wizytator ds. ewaluacji
Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy

Sprawozdanie z wizyty studyjnej (Walia 6-13.11.2011)

W dniach 6-13.11.2011 roku byłam uczestnikiem zagranicznej wizyty studyjnej w ramach projektu „Program wzmocnienia efektywności systemu nadzoru pedagogicznego i oceny jakości pracy szkoły etap III, realizowanego przez Ośrodek Rozwoju Edukacji w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim.

Wizyta studyjna w Walii była dla mnie radosnym przeżyciem. Mieliśmy zapewnione bardzo dobre warunki pobytu (Grand Hotel w Swansea). Podczas wizyty, mogłam jednocześnie podziwiać ten region, ale przede wszystkim zapoznać się systemem edukacji i formą sprawowanego nadzoru. Spotkałam tam życzliwych, otwartych ludzi, którzy bardzo chętnie dzielili się swoim doświadczeniem na temat funkcjonowania szkoły, w zakresie rozwiązań organizacyjnych i metodycznych, a także przebiegu sprawowanego nadzoru pedagogicznego. I pełną zaangażowania i poświęcenia Alison Jenner (organizator wizyty ze strony walijskiej), która opiekowała się nami podczas tego pobytu. W ciągu tych kilku dni odwiedziliśmy kilka szkół, instytucji oświatowych, rozmawialiśmy z dyrektorami szkół, nauczycielami, uczniami, inspektorami, pracownikami samorządu lokalnego, pracownikami szkół wyższych. Dzieliliśmy się doświadczeniami i dyskutowaliśmy o walijskiej i polskiej oświacie. Rozmowy dotyczyły m.in. wykorzystania danych z inspekcji przez szkoły, raportów do poprawienia jakości pracy szkoły, autoewaluacji w szkołach, procesu inspekcji, systemu edukacji w Walii. I chociaż nadzór pedagogiczny w Walii różni się od polskiego, a sposób przebiegu odmienny, to w wielu działaniach mamy punkty wspólne. Wiele zaobserwowanych działań przeniosłabym na Polski grunt. W Wali kładzie się szczególny nacisk na obserwowane lekcje. Inspektorzy podczas inspekcji mają możliwość obserwacji dużej liczby lekcji (około 50% pobytu w placówce poświęcają na obserwacje lekcji), mogą żądać potrzebnych materiałów do sporządzenia raportu z punktu widzenia osoby prowadzącej inspekcję (np. analiz i interpretacji danych prowadzonych przez nauczycieli, prac uczniowskich).

Podobała mi się wypowiedź wielu inspektorów, którzy zgodnie mówili „ Jesteśmy adwokatami dzieci i młodzieży i podejmujemy działania w ich imieniu, a nie instytucji”.

Wyjechaliśmy pełni wrażeń, poszerzyliśmy wiedzę o ludziach, szkołach i instytucjach wspierających rozwój szkół, funkcjonujących na terenie Walii.

Dobrze się stało, że wizytatorzy ds. ewaluacji, mają możliwość uczestnictwa w wizytach studyjnych. To ma sens.

Wnioski:

1. W procesie ewaluacji należałoby zwiększyć liczbę obserwowanych lekcji, nie ograniczać się tylko do klas I, ale przeprowadzać również takie obserwacje w klasach III (gimnazjum, szkoły ponadgimnazjalne), a także np. w klasach V szkoły podstawowej.
2. Ewaluacja powinna kończyć się nie tylko wnioskami, ale również rekomendacjami sformułowanymi przez wizytatora ds. ewaluacji.
3. Położyć nacisk na upowszechnianie dobrych praktyk na stronach internetowych kuratoriów oświaty.

4. Program wizyty był bardzo obszerny, zbyt mało czasu było przeznaczonych na zwiedzanie okolicy.
5. Kontynuować wizyty studyjne i upowszechniać innowacyjne rozwiązania innych państw w zakresie sprawowanego nadzoru pedagogicznego.

Barbara Szczepkowska
Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy